

Minunea iertării unui păcătos

Ioan 8: 1-12 (1 Ioan 4:10)

Scopul lecției: Să ne facă să înțelegem că iertarea unui păcătos este o minune mai mare decât orice vindecare trupească.

Versetul de aur: „Și dragostea nu stă în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi și a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre..” (1 Ioan 4:10)

Texte suplimentare de citit: Ioan 8:30-36; Luca 19:10; 1 Ioan 1:8-10; 1 Ioan 3:1-3; Efeseni 1:7; Efeseni 2:1-10

Fariseii și cărturarii se considerau și erau considerați de către alții cei mai neprihăniți oameni. Ei aveau pretenția că împlinesc toată Legea și din această cauză au merite speciale în fața lui Dumnezeu și El va ține cont de acest lucru.

Dar în prezența Domnului Isus ei erau neliniștiți, tulburați și cuprinși de un duh de ură. Într-o zi, au adus în fața Domnului Isus o femeie care a fost prinsă chiar pe când păcătuia. Deși păcatul de care era învinuită nu l-a făcut singură, a fost adusă numai ea la „judecată”.

Fariseii știau foarte bine ce spune Legea lui Dumnezeu pentru asemenea fapte, dar voiau să știe, sau se făceau că vor să știe ce spune Domnul Isus și cum vede El în calitate de „Învățător” această faptă.

Răutatea fariseilor și a cărturarilor, și mai ales fățarnicia lor era evidentă. Ei au adus-o pe această femeie în fața Domnului Isus, nu pentru că au fost șocați de păcatul ei, și nu pentru că i-a durut că a fost călcată Legea lui Dumnezeu, ci au vrut să se folosească de această femeie pentru a-L discredita public pe Domnul Isus. Dacă le-a păsat

de Legea lui Dumnezeu, de ce n-au pus-o în aplicare imediat, fără să mai întrebe pe cineva?

Dacă Domnul Isus spunea să o ucidă cu pietre pe această femeie, după cum spunea Legea, atunci El nu mai putea fi socotit prieten al vameșilor și al păcătoșilor, se contrazicea pe Sine însuși, căci a spus că n-a venit să judece lumea, ci să o mântuiască. (Matei 5:17) Iar dacă spunea să nu o condamne, însemna că El însuși calcă Legea lui Dumnezeu. (Leviticul 21:10)

Fariseii au fost convinși că L-au prins pe Domnul Isus la colț. Dar Domnul s-a uitat în sufletele lor, s-a mirat de fățărnicia lor și nu s-a grăbit să le răspundă. S-a aplecat și scria cu degetul pe pământ. Dar la insistența lor a spus: „Cine din voi este fără păcat să arunce primul cu piatra în ea.” Ei s-au simțit muștrați în cugetele lor și au plecat de acolo unul câte unul, începând de la cei mai bătrâni, până la cel din urmă.

Domnul Isus a spus femeii „Nici Eu nu te osândesc”, arătându-și astfel calitatea de Mântuitor plin de îndurare, dar a mai spus femeii păcătoase: „Du-te și să nu mai păcătuiești.”, arătând prin aceste cuvinte că este drept, că iubește păcătosul, dar condamnă păcatul.

Dumnezeu n-a vrut moartea păcătoșilor niciodată, ci mântuirea lor. (Ezechiel 33:11) El nu s-a mirat că oamenii sunt păcătoși, dar se mira că păcătosul nu se întorcea, nu căuta iertare, nu crede și nu se pocăiește.

În fața Domnului Isus au stat mulți oameni, cu diferite gânduri. Unii ca să fie vindecați, alții ca să fie iertați, unii fără nici un interes și alții au fost aduși cu forța.

Oare ce ar fi putut spune această femeie despre modul în care ea a venit la Domnul Isus?

I. A FOST ADUSĂ FĂRĂ SĂ VREA

A fost adusă de farisei și cărturari cu forța, cu toată împotrivirea ei. Se poate spune că a fost târâtă înaintea Lui.

1. Pentru ca să i se ceară osândirea

Asta merita după Lege. Ce a făcut ea știa toată lumea și nu putea găsi nici o scuză pentru ce a făcut. Nu a rostit nici un cuvânt în apărarea ei. Stătea acolo nemișcată, trântită la pământ, așteptând sentința dreaptă a Legii și căderea pietrelor peste capul ei, apoi moartea.

2. Pentru ca să fie umilită în mod public

Fariseii nu s-au mulțumit că au prins-o în păcat și să o condamne în tăcere. Ei voiau să o expună în fața mulțimii, să o facă de rușine în mod public. Au dus-o ca pe un miel la măcelărie.

3. Pentru ca să fie împlinită Legea

Legea nu are milă, ea are menirea să ne ducă la disperare și să ne facă să vedem că nu o putem împlini în toate aspectele ei. Și dacă am împlinit-o o vreme, nu am putut-o împlini în toată vremea. Iar dacă n-am împlinit-o în întregime, ci numai parțial, trebuie să suportăm blestemul Legii.

Fariseii voiau să se îplinească Legea, dar cu alții. Chiar dacă lumea nu știa ce fel de păcate au făcut ei, Legea știa și îi acuza. Legea a vrut să le deschidă și lor mintea, să vadă că și ei au nevoie de Mântuitor, dar ei nu erau interesați de așa ceva. Ei nu căutau mântuirea unui om, ci osândirea lui.

Totuși, fariseii au făcut în ziua aceea cel mai bun lucru, deși nu știau. Au adus-o pe femeia păcătoasă în fața Mântuitorului. În fața Lui este locul unde ar trebui să vină toți păcătoșii, ca să fie iertați.

După această întâmplare, femeia iertată ar fi putut spune: „Fariseii au crezut că-mi fac cel mai rău lucru, dar fără să știe, mi-au făcut cel mai mare bine. M-au dus în fața Aceluia care poate ierta păcatele și El m-a iertat, mi-a vindecat sufletul ca să nu mai doresc să păcătuiesc.”

II. FEMEIA A FOST ACUZATĂ DE CEI CE N-AR FI AVUT DREPTUL SĂ O FACĂ

Fariseii și cărturarii, în fața oamenilor se arătau neprihăniți, dar Dumnezeu le cunoștea inima. Poate că ei n-au făcut păcate așa cum a făcut femeia adusă de ei în fața Domnului Isus, dar au făcut altele. Ei au omis să facă cele mai importante lucruri de care vorbea Legea, să-L iubească pe Domnul și pe aproapele lor.

1. Pentru că erau părtinitori

Femeia n-a păcătuit singură. De ce a fost adusă numai ea la „judecată”? De ce aveau ei două feluri de măsuri? Fariseii nu s-au acuzat între ei niciodată. La ei totul era scuzabil, la alții totul era condamnat. Pentru ei aveau milă, pentru alții dreptate. Jugul greu era pentru alții, dar ei n-au încercat să-l ducă.

2. Pentru că se foloseau de Lege, ca să-L ispitească pe Domnul Isus

Lor nu le păsa de Lege cu adevărat, pentru că dacă le-ar fi păsat, ar fi pus-o în aplicare imediat. De ce aveau nevoie și de altă părere?

Fariseii jucau rolul „pârâșului”, adică a duhului rău care îi pârâște în permanență pe toți oamenii.

III. FEMEIA N-A FOST ACUZATĂ DE SINGURUL CARE AR FI AVUT DREPTUL SĂ O FACĂ – DOMNUL ISUS

1. Pentru că El n-a făcut nici un păcat niciodată

Dar El atunci n-a venit să fie Judecător, ci Mântuitor al oamenilor. El chiar a venit să tămăduiască pe cei cu inima zdrobită și să elibereze pe cei prinși în lanțul păcatului.

2. Pentru că numai El putea judeca cu dreptate

Numai El știa ce este în inima fiecăruia. El știa ce este în inima femeii păcătoase, dar și ce este în inima fariseilor. Dar ei nu voiau să se uite acolo, ci se uitau numai la ce fac alții și care trebuie condamnați. În ziua aceea, Domnul Isus i-a „obligat” să se uite și în inima lor și nu le-a plăcut ce au văzut acolo. S-au simțit muștrați de cugetul lor și au plecat de la judecată unul câte unul.

3. Pentru că El judecă în conformitate cu spiritul Legii

El nu avea pentru femeia păcătoasă o măsură și pentru farisei alta. Înaintea Lui toți oamenii sunt egali și El nu avea despre păcat o altă părere, deosebită de Legea lui Dumnezeu. Ce condamna Legea, condamna și El.

Domnul Isus însă a ridicat Legea la cel mai înalt nivel duhovnicesc. Legea Vechiului Testament condamna numai faptele exterioare ale omului, dar El a condamnat și gândurile rele ale omului care nașteau faptele rele. Legea condamna fapta, El a condamnat „sămânța” care producea fapta.

Legea este bună atâta vreme cât este întrebuințată bine.

4. Pentru că El iartă, dar ne cere să nu mai păcătuim

El a spus femeii păcătoase: „Nici Eu nu te osândesc, ... du-te și să nu mai păcătuiești.”

Domnul Isus a oferit femeii șansa unui început nou. O viață fără de păcat. Trecutul este iertat, nu mai trebuie să răspundă pentru el. Dar viitorul și veșnicia vor depinde de ea.

Domnul Isus cere viață curată de la aceia pe care i-a iertat El. Dacă apreciem iertarea Lui, atunci Îl vom iubi și nu vom mai păcătui. Singuri nu putem atinge această performanță, dar nici nu suntem chemați să facem singuri ce trebuie. Duhul Sfânt este călăuzitorul și ajutorul nostru. Dacă trăim după îndemnurile Lui, atunci va fi bine.

Concluzie:

Ce mângâietoare sunt cuvintele Domnului Isus, în comparație cu cerințele Legii. „Nici Eu nu te osândesc.” Totuși, alături de ele sunt și cuvintele: „Du-te și să nu mai păcătuiești.”

- Să ne socotim morți față de păcat și vii pentru Dumnezeu.
- Domnului Isus i-a fost milă de femeia păcătoasă, ție îți este milă de păcătoși? Dacă ai avea putere, ce le-ai face?
- Te gândești că și tu poți greși în anumite domenii ale vieții?
- Cine crezi că a fost partenerul de păcat al femeii? De ce n-a fost adus și el?
- Ce crezi tu că a scris Domnul pe pământ?
- Știi ce fel de oameni vor fi scriși pe pământ? (Citește Ieremia 17:13)
- Ferice de cei ce au numele scrise în Cartea Vieții în cer!
- Cât de mult apreciați voi iertarea lui Dumnezeu? Știți cu ce preț am fost iertați?
- Puteți să faceți diferența dintre un păcat „din accident” și trăire în păcat?
- Știți ce oameni nu păcătuiau niciodată din neștiință? (preoții)
- Vă puteți imagina cam ce a povestit femeia iertată de Domnul

Isus, oamenilor care au întrebat-o ce a pățit?

- Mare minune a fost că Domnul Isus a iertat-o pe această femeie păcătoasă, dar și mai mare minune a fost că ne-a iertat și pe noi. Vă puteți gândi unde am fi fost noi dacă El nu ne ierta?

- Cam cât credeți că suntem datori noi pentru iertarea Lui?

- Ați fost cândva osândiți de cei ce n-ar fi avut dreptul să o facă? Cum v-ați simțit?

- Credeți că noi ar trebui să iertăm pe cineva, sau nu?

- Știți de cine zice Biblia că este „pârâșul” fraților? (Apocalipsa 12:10)

- Știți un caz concret de pârâtură? (Zaharia 3:1)

- Ce părere aveți de faptul că Dumnezeu n-a găsit nici o vină la Iov, dar Satana a găsit?

Schiță prescurtată a lecției

Minunea iertării unui păcătos

Ioan 8: 1-12 (1 Ioan 4:10)

Introducere

I. A fost adusă fără să vrea

1. Pentru ca să i se ceară osândirea
2. Pentru ca să fie umilită în mod public
3. Pentru ca să fie împlinită Legea

II. Femeia a fost acuzată de cei ce n-ar fi avut dreptul să o facă

1. Pentru că erau părtinitori
2. Pentru că se foloseau de Lege, ca să-L ispitească pe Domnul

Isus

III. Femeia n-a fost acuzată de Singurul care ar fi avut dreptul să o facă – Domnul Isus

1. Pentru că El n-a făcut nici un păcat niciodată
2. Pentru că numai El putea judeca cu dreptate
3. Pentru că El judecă în conformitate cu spiritul Legii
4. Pentru că El iartă, dar ne cere să nu mai păcătuim

Concluzie:

Păcatul ne pândește pe fiecare și ne poate înșela dacă nu veghem. Să fim treji și să veghem ca să nu cădem în ispită.

- Ști că poți fi biruitor împotriva păcatului? De ce crezi că oamenii păcătuiesc, fiindcă nu pot altfel, sau pentru că așa vor?

- Știți cine este numit în Biblie „pârâșul” fraților? (Apocalipsa 12:10)

- Ce părere aveți de faptul că Dumnezeu nu i-a găsit nici o vină lui Iov, dar Satana i-a găsit?